

§ 11.

Ved Paaligning af Tillægsskat til den personlige Kommuneskat for 1918—19 (for Københavns og Frederiksberg Kommuner, Vedkommende eventuelt for 1919—20) ifølge denne Lov kan Kommunalbestyrelsen bestemme:

a) at der for de Skatteyderes Vedkommende, der skal svare Tillægsskat, i det Indtægtsbeløb, hvoraf den ordinære personlige Kommuneskat faktisk beregnes, sker et Fradrag. Dette Fradrag skal være ens for alle de Skatteydere, der falder ind under den personlige Tillægsskat, og kan ikke sættes højere end det af Kommunalbestyrelsen for Tillægsskatten fastsatte skattefrie Beløb,

b) at Skatten lignedes paa vedkommende Skatteyderes Indtægt efter en Skala, der fastsættes indenfor Rammerne af den Skala, som indeholdes i § 1 i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 128 af 10. Maj 1915 og Lov Nr. 486 af 13. Oktober 1917. Tillægsskatten til Erhvervsskatten skal dog udskrives med en for alle de paagældende Skatteydere i Kommunen beregnet fælles Skatteprocent.

Under Iagttagelse af den i fornævnte Lov fastsatte Progression bestemmer Kommunalbestyrelsen med Indenrigsministeriets Samtykke den Skala, hvorefter den personlige Tillægsskat skal lignedes paa Indtægter, der ligger over den af Kommunalbestyrelsen vedtagne Fritagelsesgrænse. Ved Fastsættelsen af den for vedkommende Kommune gældende Skala bliver at iagttage, at Skalaen ansættes saaledes, at der kan paaregnes at indkomme de til Dækning ved Tillægsskat fornødne Beløb. Saafremt nogle af de i Statsskattelovene omhandlede Indtægtsgrupper ved Fastsættelsen af den for en Kommune gældende Skala for Paaligning af Tillægsskat ønskes samlede under eet, kan Indenrigsministeren meddele Tilladelse hertil.

Ved Indtægt forstaaes det Indtægtsbeløb, hvoraf den ordinære personlige Kommuneskat faktisk beregnes.

Dette Indtægtsbeløb er bestemmende for det Trin af fornævnte Skala, som under Hensyn til denne Paragrafs 2det Stykke vil være at anvende, og Tillægsskatten beregnes derefter af det Beløb, der udkommer, efter at det under ovenstaaende Litra a) ommeldte Fradrag eventuelt har fundet Sted.

§ 12.

Skatteydere, der uden at have opgivet fast Bopæl i en Kommune i Skatteaaret 1918—19 — for København og Frederiksberg eventuelt 1919—20 — tillige i en Del af Skatteaaret har haft fast Ophold i en anden Kommune og der er blevet ansat til en lavere personlig Kommuneskat for det paagældende Tidsrum, skal til den Kommune, hvori de er ansatte til det højeste Skattebidrag, svare Forskellen mellem det i de to Kommuner tilsammen udrede Skattebidrag og det Skattebeløb, som de vilde komme til at udrede, saafremt de alene havde haft Ophold i den Kommune, hvor det højeste Skattebidrag er paalignet dem.

Skatteydere i Købstæder og Landkommuner samt Marstal, som i Regnskabsaaret 1918—19 fraflytter en Kommune, hvori de har haft skattepligtigt Ophold, skal for det Skatteaar, i hvilket Fraflytning har fundet Sted, betale de i § 9 nævnte Tillæg til den personlige Kommuneskat og Formueskatten til Fraflytningskommunen med Tillægenes fulde Beløb.

Skatteydere i København og Frederiksberg, der i 1918—19, eventuelt 1919—20, fraflytter Kommunen, skal erlægge Tillægsskatten til Fraflytningskommunen efter Reglerne i nærværende Paragrafs 2det Stykke.